

plaetse gewonnen omme meer toehoorders in deselve Kercke te connen ontfangen”.

Drie dagen later besloot men voor hetzelfde doel tot aankoop van een huisje in de buurt en vleide zich toen met de hoop, dat de vergrooting der kerk nog denzelfden zomer zou plaats hebben. Maar eerst in 1638 kwam het plan werkelijk tot uitvoering en werd met den aanbouw van een noorderpand een begin gemaakt, terwijl het volgende jaar het feit der voltooiing, zooals te doen gebruikelijk was, boven den nieuwen hoofdingang aan de Botersloot in steen gehouwen den volke en het nageslacht verkondigd werd:

„Int jaer seshienhondert negen en dertig
Is dese Kerck een pandt vergrootd, als
Fabrijcmeesters waren de Heeren Hendrick
Van den Heuvel ende Willem Kryger”.

Tevens besloot men toen definitief om de kerk als begraafplaats te gebruiken en te dien einde den grond op te hoogen. Bij vroedschapsresolutie van 20 April 1639 werd bepaald, dat de kerk door het leggen van zerken van grafsteden zou worden voorzien en dat deze door de Regeering zouden worden verkocht tegen den prijs van f 100,— voor iedere zerk of grafstede, en op nader vast te stellen verkoopsconditiën.

Reeds 23 April d.a.v. werden deze conditiën bekend gemaakt; door het verloren gaan van het vierde Keurboek echter, waarin zij waren opgenomen, kan niet meer worden nagegaan, wat zij inhielden.

De grafruimten werden nu weldra uitgemeten en genummerd; men begon in den zuidwesthoek van het nieuwe noorderpand en nummerde, naar het noorden gaande, de eerste rij 1—13, de daarop volgende rij, weer van het zuiden naar het noorden, 14—26, enzoovoort. Men kreeg zodoende veertien rijen elk van dertien graven. De laatste